

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευήν.)

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχμαὶ 16.
Προπληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν.

Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ,

Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτά 25.
Εἰδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι καὶ ἀποκοπὴν.

Ἀθῆναι τῆ 21 Νοεμβρίου 1882.

Φίλε κ. Συντάκτα!

Ἐνθυμείσθε, πιστεύω, ὅποια ἦτον ἡ πολιτικὴ κατάστασις τῆς Ἑλλάδος μετὰ τὴν ὑπογραφήν τῆς ὁλοθρίας συμβάσεως τῆς 31 Μαρτίου 1882. Ἐνθυμείσθε τὴν ἐξέγερσιν τοῦ δημοσίου φρονήματος, ὡς ἐκ τῆς ἀτυχοῦς λύσεως τοῦ μεθοριακοῦ ζητήματος. Ἐνθυμείσθε κατόπιν τὴν ἐκπληξὴν καὶ ἀγανάκτησιν τοῦ κόσμου ἐπὶ τῇ ἀποκαλύψει τῆς διαρπαγῆς τοῦ ταμείου τῶν Θεσίων. Ναι, τὰ δημοσίων φρόνημα εἶχεν ἐξεγερθῆ καὶ ἐζητεῖ τὸν ἄνδρα, ὅστις ἤθελεν ἔχει τὸ θάρρος καὶ τὴν τὴν δύναμιν νὰ παράσῃ πᾶσαν δυνατὴν ἱκανοποίησιν εἰς τὴν προσβληθεῖσαν ἑλληνικὴν φιλοτιμίαν, ὅστις ἤθελεν ὑποσχεθῆ τὴν ἀνθρώπιν τῆς κακοδιοικήσεως, τὴν τακτοποίησιν τῶν οικονομικῶν, καὶ τὴν ἀνακούφισιν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἐκ τῶν μεγάλων θραδῶν ἅτινα τὸν ἐπίεζον. Τὰ μάλιστα δεξιοτελέσαν, κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, εἰς μείζονα τοῦ δημοσίου φρονήματος ἐξέγερσιν, τὰ συνεχῆ καὶ πυρραϊκὰ τῆς ἀπορίας πολιτικῆς δελτία, διὰ τῶν ὁποίων ὑπεδεικνύετο ὅτι μόνῃ ἢ τιμωρία τῆς ἀσθάδου ἐκείνης πολιτικῆς, ἧτις διήπε τὰ δημοσίων πράγματα τῆς πατρίδος, ἡ ταχεία εἰσαγωγή εἰς δίκην τῶν ὑπευθύνων ὑπουργῶν, ἐνώπιον τοῦ ἀνωτάτου τῆς πολιτείας δικαστηρίου, καὶ ἡ παράδοσις τῆς Κυβερνήσεως εἰς ἄνδρα πεπονησῆος καὶ ἱκανότητος ἐξειδικασμένης, εἰς ἄνδρα ποιοῦντα τὸν τόπον καὶ ἔχοντα ἐπὶ τῆς σημαίας αὐτῶν ἀναγεγραμμένην τὴν ἀρχὴν ν' ἀναστηλώσῃ τὸ καταπεπτωκὸς γόητρον τῆς Ἑλλάδος, ν' ἀνορθώσῃ τὰ οικονομικὰ τοῦ Κράτους, καὶ νὰ προβῶσι μετὰ συνέσεως καὶ κατὰ μικρὸν εἰς τὴν τακτοποίησιν πάντων τῶν κλάδων τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας, εἰς τὴν ἐμπόδωσιν τῆς δημοσίας τάξεως, καὶ εἰς τὴν ἐγ γένεσι ἠθικοποίησιν καὶ ἀναμόρφωσιν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὅτι ταῦτα μόνον ἠδύνατο νὰ θέσῃσι τέρμα εἰς τὴν ἔκκρησιν τῆς πολιτείας κατὰστασιν καὶ νὰ σώσῃσιν αὐτὴν ἐκ μεγαλειτέρων κινδύνων.

Ὁ τόπος ἀπέβλεπε μετ' ἐλπίδων εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ κ. Τρικούπη. Διότι, καὶ κατὰ τὸ 1875 καὶ κατὰ τὸ 1879 προσεπάθησε νὰ ἐφαρμόσῃ ἐν τῇ διοικήσει τὰς ἀρχὰς τὰς ὁποίας ἐπαγγέλλετο ὡς ἀντιπολιτευόμενος καὶ χάριν τῶν ὁποίων τὸν ἠκολούθησαν καὶ ἐγὼ μετὰ πολλῶν ἄλλων. Ἐνθυμείσθε τὴν ὄρατιαν ὑποδοχὴν, τὴν ὁποίαν ἔκαμε πρὸς αὐτὸν ἡ πόλις τῶν Πατρῶν κατὰ τὸν παρελθόντα Νοέμβριον, τοῦτο μὲν, πρὸς ἔνδειξιν σεβασμοῦ καὶ ἀπαδοχῆς τῶν ἀρχῶν τὰς ὁποίας ἐπέσβεσε, τοῦτο δὲ, πρὸς ἱκανοποίησιν αὐτοῦ διὰ τὸ γνωστὸν λυπηρὸν ἐπεισόδιον. Ἐνθυμείσθε ἐπίσης, διότι ἐδημοσιεύθησαν ἐν τῇ ἐφημερίδι ὑμῶν, τὰς ὀλίγας λέξεις τὰς ὁποίας ἐν ὀνόματι τῆς πόλεως καὶ τῶν συναδέλφων μου ἀπήθυνα πρὸς τὸν τότε ἀρχηγὸν τῆς ἀντιπολιτευσῆος ἐκ τοῦ ἐξώστου τοῦ κ. Γ. Ρούφου. Θὰ σὰς ὑποστηρίξωμεν τῷ εἶπον, ἀνεπιφυλάκτως εἰς τὰς ἀγαθὰς ὑπὸ τοῦ τόπου προαιρέσεις καὶ προσπάθειάς Σας, ἐφ' ὅσον αὐταὶ ἀνταποκρίνονται πρὸς τὰς ἐκδη-

λωθείσας τῆς χώρας εὐχάς. Ἐνηργήθησαν αἱ ἐκλογαί. Εἰσῆλθον ἐν τῇ Βουλῇ ἐν μεγάλῃ πλειονοψηφίᾳ. Ἐκρίθην τὸ ὑπουργεῖον, καὶ ἀνῆλθον ἐπὶ τὴν ἀρχὴν. Ἄλλ' ἀμέσως ἤρχισαν αἱ ὑπερβάσιαι ἡμῶν. Ἐλέγαμεν καὶ ὑπεστηρίζαμεν ὅτι ἡ ἐν ταῖς νέαις ἐπαρχίαις δημιουργηθεῖσα κατάστασις ἦτον ἔκνομος καὶ ἀντισυνταγματικὴ, καὶ ὅτι αἱ δυνάμει τῶν διαταγμάτων ἐνεργηθεῖσαι ἐκλογαί ἦσαν ἄκυροι. Αὐτὰ ἐλέγομεν ὡς ἀντιπολιτευσίς. Καὶ ὅμως ἐν τῇ ἐξουσίᾳ παρεδέρχθημεν τὸ κύρος τῶν ἐκλογῶν. Πρώτη ἀντίφασις καὶ πρώτη παλινωδία, ἀποτέλεσμα τῶν ὁποίων ὑπῆρξεν ἡ ὑποτιμήσις ἐν τῇ συνείδησει τῶν πολλῶν τῆς πρὸς ἡμᾶς ἀνεπιφυλάκτου κοινῆς πεποιθήσεως. Ἄλλ' ἐγὼ ἐνόμισα ὅτι, χάριν γενικωτέρων σκοπῶν, δὲν μοι ἦτον ἐπιτετραμμένον νὰ κάμω ἀντιρρήσεις, καθὼς ἐπίσης δὲν ἀντεῖπον εἰς τὸν καταρτισμὸν τοῦ ὑπουργείου, ὁ ὁποῖος, κατὰ τὴν πάνδημον ὁμολογίαν, ἦτο πλημμελής, καὶ δὲν ἀνταπεκρίνετο εἰς τὸ ὕψος τῶν περιστάσεων, αἵτινες ἐπέβαλον τὴν σύμπραξιν ἐν τῷ ὑπουργικῷ συμβουλίῳ τῶν διαπραξιστέρων τῆς πλειονοψηφίας μελῶν. Ἀντιπαρήλθον λοιπὸν ἄνευ παρατηρήσεων καὶ τὰ δύο ταῦτα, ἐκθύμως δὲ καὶ μετ' αὐταπαρήσεως ὑπεστηρίξα τὸ ὑπουργεῖον. Ἀλλὰ μεθυθέντες ἐκ τοῦ θουράμβου ἐλησμονήσαμεν πολὺ ταχέως τὸν κυριώτερον, τὸν μοναδικὸν, δύναμαι νὰ εἶπω, λόγον, ὅστις ἐν μεγίστῃ πλειονοψηφίᾳ μᾶς ἔφερεν ἐν τῇ Βουλῇ. Ἐλησμονήσαμεν τὸ Θεβαϊκὸν δράμα, καὶ ἐδείξαμεν ὅτι δὲν ἐπιστεύαμεν εἰς πάνθ' ὅσα ἐλέγαμεν. Ἡκούοντο τοῦ καὶ τοῦ κατὰ τὴν παρελθούσαν σύνοδον φωνῆ μνημονωμένοι περὶ τῶν Βελεντζικῶν. Καὶ ἐγὼ δις ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς ὑπέμνησα ὅτι πρώτιστον καθήκον ἡμῶν ἦτο νὰ δώσωμεν ἐν πέρας εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην πρὸς ἱκανοποίησιν καὶ τῶν ἀτόμων καὶ τῆς περιῦδριθισης κοινωνίας. Συντάχθη μάλιστα καὶ κατηγορητήριον, ἐνῶ εὐρηται ἡ ὑπογραφή μου, καὶ τὸ ὅποιον ἐν τούτοις κεῖται εἰσέτι εἰς χεῖρας τοῦ κ. Δραγοῦμη. Ἄλλ' ἡ Κυβέρνησις ἐνόμιζεν ὅτι μὲν τὰ Κράτους συμφέροντα ἀπήθουν ν' ἀσχοληθῆ ἡ βουλὴ κατὰ προτίμησιν εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ἐνόμισα ὅμως ὅτι εἶχεν ἐγκαταλείψει διὰ πάντοcs τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, καὶ διὰ τοῦτο ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Δυσγύστου ἐζήτησα δι' ἐπιστολῆς μου νὰ διαγραφῆ ἡ ὑπογραφή μου, καθὼς ἐθεώρησα καὶ θεωρῶ κωμικὸν καὶ νὰ γίνεταί πλέον λόγος περὶ αὐτῆς.

Ἀλλὰ, φίλε Συντάκτα, θὰ συνομολογήσητε, ἐλπίζω ὅτι ἐπλανήθη οἰκτρῶς ἡ Κυβέρνησις ὅπως καὶ ἀν ἐσκέφθη. Διότι ἔπρεπε τότε, ὅτε εἶχε μεγάλην πλειονοψηφίαν ἐξ 150 ψήφων, νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντός τῆς, νὰ κτυπήσῃ κατακέφαλα τοὺς ἐργάτας τοσούτων παρανομίων, ἂν εἶχε πεποιθήσιν ἧτι ἐγένοντο τοιαῦτα, ὅπως τὰς διετυμπάνισε, καὶ ὅχι ν' ἀφήσῃ αὐτοὺς ν' ἀνυψώσιν ἤδη τὴν κεφαλὴν, καὶ νὰ διαμφισθητῶσι σήμερον τὴν ἐξουσίαν. Καὶ τὸ περιεργον ὅτι ὁ κόσμος ἤρχισε κάπως νὰ συγχωρῆ, νὰ παραβῆ, καὶ ἐν τῇ παραβολῇ νὰ μὴν εὐρίσκῃ μεγάλην τὴν διαφορὰν.

Ἄλλ' ἐν ᾧ, ὡς ἐκ τῆς ἐγκαταλείψεως τοῦ ζητήματος τούτου, ἤρχισεν νὰ μετρίζηται ὁ ὑπερ τοῦ Ὑπουργείου ζῆλος μου, ἐπῆλθε, ὡς συμπλήρωμα, καὶ ἡ μεταβολὴ τοῦ Οἰκονομολογικοῦ αὐτοῦ προγράμματος.

Πρὸ τούτου ὅμως, ὀφείλω νὰ κάμω τὴν παρατήρησιν ὅτι οἱ ἡγῆται τῶν κομμάτων ἔχουσιν ἐξείς καὶ διαθέσεις, αἵτινες δὲν συμβιβάζονται πρὸς τὸ καλῶς ἐνοούμενον κοινοβουλευτικὸν πολιτεύμα. Θεωροῦσι τοὺς ὁπαδοὺς αὐτῶν ψήφου ὑποτελεῖς, καὶ εὐπειθεῖς θεράποντας, μὴ δυναμένους νὰ ἔχουσιν οὔτε σκέψεις ἰδίας, οὔτε φωνὴν, ἀλλὰ τοὺς ὁποίους θεωροῦσιν ἐκάστοτε διὰ τῆς παροχῆς μικροῦ τινος ρουσφετίου. Ἀλλὰ δὲν ἔλαβον ὑπὸ ψιν τῶν ὅτι ὑπάρχουσιν καὶ Βουλευταὶ φιλότιμοι, Βουλευταὶ, οἵτινες δὲν ὀφείλουσι τὴν πολιτικὴν αὐτῶν ὑπαρξιν εἰμὴ μόνον εἰς τὴν ὑπόληψιν τῶν συμπολιτῶν τῶν, οἵτινες ἔχουσι πλήρη συναίσθησιν τοῦ καθήκοντος αὐτῶν, καὶ τὸ θάρρος νὰ θυσιάσωσι καὶ αὐτὸ τὸ Βουλευτικὸν ἀξίωμα, ἀπέναντι τῆς ἑαυτῶν τιμῆς καὶ τοῦ συμφέροντος τοῦ τόπου.

Τὰς κακὰς λοιπὸν ταύτας ἔξεις ἔχοντες δὲν κρύνουσιν ἀξίους τοὺς συναδέλφους τῶν, ἐκείνους, οἵτινες τοὺς ἀνετίθασαν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν, νὰ τοὺς ἀνακοινώσωσι τὰ σχέδια τῶν, καὶ νὰ ζητήσωσι τὴν γνώμην τῶν.

Ἄλλ' αἴρνης ὁ κ. Καλλιγᾶς παρελθὼν ἐπὶ τὸ βῆμα ἀναγγέλλει ὅτι τὸ ἔλλειμμα ἀνέρχεται εἰς 17 ἑκατομ. καὶ διὰ νὰ τὸ καλύψῃ ἔχει ἀνάγκην νέων φόρων 18 ἑκατομ. Ἐρωτῶ ὅμως ποῦ τότε αἱ ἐπαγγελίαι μας περὶ οικονομικῶν; Ποῦ τὸ περιλάλητον πρόγραμμα τοῦ 1879, τὸ ἀνατυπωθὲν καὶ κατὰ τὸν παρελθόντα Νοέμβριον; Ἄφου τὸ κράτος εὐρίσκεται εἰς τὴν δεινὴν ταύτην οικονομικὴν κατάστασιν, δὲν ὀφείλων νὰ συντάξῃσι τὸν προϋπολογισμὸν μετὰ πάσης φειδοῦς, νὰ περικόψωσι δύο ἑκατμ. ἀπὸ τὰ Στρατιωτικὰ καὶ δύο ἀπὸ τὰ πολιτικὰ Ὑπουργεία; ὀφείλων καὶ ἠδύνατο ἄνευ οὐδεμιᾶς βλάβης, τῆς ὑπηρεσίας καὶ ὅσα εἶπεν ὁ κ. Καλλιγᾶς, περὶ τοῦ ἐναντίου δύνανται νὰ τέρπωσι τοὺς χειροκροτοῦντας αὐτὸν βουλευτάς, ἀλλὰ δὲν δύνανται νὰ πείσωσι τοὺς περὶ τὰ οικονομολογικὰ ἀσχολουμένους καὶ τοὺς εὐσευνηδέτους πολίτας.

Τὸ ἰσοζύγιον καὶ ἡ ἄρσις τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας εἰσὶ μέγιστα ἀγαθὰ, ἀλλὰ δὲν εἶναι δυνατὸν, ἐν ᾗ καταστάσει διατελεῖ ὁ ἑλληνικὸς λαὸς, νὰ πραγματοποιηθῶσι διὰ μιᾶς. Ἐπρεπε νὰ εὐχαριστηθῶμεν παρασκευάζονταί τὴν ὁδὸν πρὸς τὸ ἰσοζύγιον, καὶ ἐντὸς δύο ἢ τριῶν ἐτῶν νὰ ἐπιτύχωμεν αὐτὸ. Ἐπρεπε ν' ἀρκεσθῶμεν διὰ τὸ ἔτος τοῦτο εἰς τὸν φόρον τοῦ καπνοῦ καὶ ἐπὶ τῶν οἰνοπνευμάτων καὶ τίποτε περισσότερον. Ἀλλὰ καὶ οἱ φόροι οὗτοι πρέπει νὰ διασκευασθῶσι κατὰ τρόπον μὴ παραβλάπτοντα τὰς δύο ταύτας βιομηχανίας τοῦ τόπου.

Ἡ ἰδέα περὶ τῶν φόρων τούτων ὄριμασεν ἤδη παρὰ τῷ λαῷ, ἐνῶ περὶ τῶν λοιπῶν κατὰ πρῶτον ἤδη ἀκούει. Δὲν εἶναι φρόνιμον νὰ ἐπιβάλλωνται φόροι καθολικοί, οὕτως εἰπεῖν, χωρὶς πρότερον νὰ σκεφθῆ ὁ νομοθέτης καὶ περὶ μεταρ-

ρυθμίσεως τῶν κακῶς κειμένων. Οὕτω π. χ. θὰ παραδεχθῆτε ὅτι ὁ ἐπὶ τῶν ἐπιτηδεύματων φόρος σφριζέται ἐπὶ θάσεως σφλερᾶς, εἶαι ἀδικος, ἀνισος, ἐπαχθής. Ἀφοῦ λοιπὸν τοιοῦτος εἶναι, πῶς εἶναι δυνατόν νὰ τὸν αὐξήσωμεν κατὰ 12 1/2% χωρὶς νὰ ἀγανακτήσωσιν οἱ φορολογούμενοι; Ἐπίσης ὁ φόρος τῆς σταφίδος εἶναι δίκαιον ν' αὐξήσῃ; καὶ δὲν δικαιούται ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις, ἀπὸ τὴν ὅποιαν ζητούμεν τὴν κατάργησιν τοῦ εἰσαγωγικοῦ τέλους ὡς ἐπαχθοῦς, ν' ἀντιπαρτηρήσῃ ὅτι δὲν εἶναι ποσῶς ἐπαχθής, ἀφοῦ ἡμεῖς, αὐξάνομεν τὸ ἐξαγωγικὸν τέλος; Τί δὲ νὰ εἴπω περὶ τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ οἴνου, τὸν ὅποιον ὁ κ. Τρικούπης πρὸ δύο ἐτῶν ἐθεώρει οὐ μόνον ὡς ἐπαχθὴν ἀλλὰ καὶ ὡς ἀδύνατον καθὸ προωρισμένον νὰ ἐπιβαρύνῃ τὴν πρώτην ἀνάγκην τοῦ τόπου;

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω κατανοεῖτε, φίλε μου, ὅτι ἀπέναντι τῆς ἐπιμονῆς τῆς Κυβερνήσεως νὰ τὴν παρακολουθήσωμεν εἰς τὸ νέον αὐτὸ οἰκονομολογικὸν σχέδιόν της, δὲν ἠδυνάμην νὰ σκεφθῶ παρὰ πῶς νὰ προστατεύσω τὰ συμφέροντα τοῦ τόπου καὶ τῆς ἐπαρχίας μου, χάριν τῶν ὁποίων καὶ μόνον ἐπεζήτησα τὸ ὑψηλὸν ἀξίωμα μὲ τὸ ἕτοιμον περιεβλήθην. Ἐσκεφθὴν ὅτι δὲν εἶναι φρόνιμον νὰ ἐξαντληθῇ ὁ τόπος διὰ μιᾶς ὅτι ἂν αἱ ἀνάγκαι τῆς χώρας ἀπαιτοῦσι μεγαλειτέρας θυσίας, πρέπει αὗται νὰ ἐπιβαρύνωσι πρὸ πάντων τοὺς κεφαλαιούχους, αἵτινες μέχρι τοῦδε μένουσι σχεδὸν ἀφορολόγητοι, ὅτι τὸ ἰσοζύγιον εἶναι ἰδέα πολὺ ἀπέχουσα τῆς πραγματικότητος, ὅτι τέλος, ἂν θέλωμεν νὰ σκεπτόμεθα ὡς πολιταὶ κράτους ὑπὸ ἐλευθέρους θεσμοὺς διατελοῦντος, ἂν πράγματι μεγάλαι θυσίαι πρέπει νὰ γίνωσιν, εἶναι ἀνάγκη νὰ κάμωσιν ἐκκλησίαι πρὸς τὸν λαὸν τὸν μόνον κυρίαρχον, νὰ παραστήσωσι πρὸς αὐτὸν τὴν ἀληθῆ οἰκονομικὴν τῶν τόπων κατάστασιν, καὶ νὰ προκαλέσωσιν αὐτὸν νὰ ἐκφρασθῇ ἂν δεχθῆται τὰς θυσίας καὶ ὑπὸ ποίους ὅρους. Διότι φρονῶ ὅτι ἡμεῖς δὲν ἔχομεν τοιαύτην ἐμπόλην.

Πέποιθα ὅτι οἱ συμπολίται μου εἰς τὴν εὐσυνειδησίαν τῶν ὁποίων ἀναφέρομαι, θέλουσιν ἐπιδοκιμάσει τὴν παρεῖναι μου. Ἐπιφυλάσσομαι δὲ, ἐν καιρῷ ἀρμοδίῳ, νὰ δώσω λόγον τῆς ἐντολῆς μου καὶ πῶς ταύτην διεχειρίσθην καὶ κατὰ τὰς δύο συνόδους.

Φαίνεται ὅτι ἡ Κυβέρνησις εἶναι διατεθειμένη νὰ μετριάσῃ τὸν φόρον ἐπὶ τοῦ οἴνου. Διὰ τοὺς ἄλλους ὁμοῦ ἐπιμένει, μὴ ἐννοοῦσα νὰ διαγράψῃ οὐδ' αὐτὸν τὸν φόρον ἐπὶ τῶν φουρκάδων καὶ καυσοξύλων !!

Ἡ ἀντιπολίτευσις εἶναι μὲν ἰσχυρὰ, διότι ἀριθμεῖ πλέον τῶν 100 ψήφων, ἀλλὰ θὰ ἦτον ἰσχυροτέρα ἂν ὁ κ. Κουμουδούρος, κατανοῶν τὰς περιστάσεις, ὑπεχώρει ὑπὲρ ἄλλου τινός. Ὡς ἔχουσι τὰ πράγματα, καὶ τούτου διεκδικούντος τὴν ἐξουσίαν, μοὶ φαίνεται ἀκατόρθωτος ἡ πτώσις τοῦ Ἰπουργείου ἐπὶ τοῦ παρόντος. Ἐξαιρῶ βεβαίως τὰ ἀπρόοπτα, τὰ ὅποια δύνανται νὰ προκληθῶσι κατὰ τὴν συζήτησιν τῶν φορολογικῶν νομοσχεδίων.

Ἐρρωσθε

Ὁ φίλος σας

A. Κορτογούρης.

Ἀθήνησι τῆ 22 Νοεμβρίου 1882.

Ἀξιότιμε κ. Συντάκτα.

Ἐλθὲν ἤδη πρὸ ἡμερῶν ἡ ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ ἐξ Εὐρυτανίας βουλευτοῦ συζήτησις διὰ τῆς ἀπορρίψεως αὐτῆς. Ἡ συζήτησις αὕτη συνδέθη, ὡς γνωστὸν, καὶ πρὸς τὰ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως προτεινόμενα φορολογικὰ μέτρα ἅπερ ἡ ἀντιπολίτευσις δι' ὅλης αὐτῆς τῆς δυνάμεως καὶ δι' ὅλων τῶν μέσων ἐπολέμησεν. Ἡ πόλις τῶν Πατρῶν ὑπῆρξε καὶ αὕτη μία τῶν ἐστιῶν εἰς ἀς εὖρον ἄσυλον ἡ πολιτικὴ βεβαιότητα καὶ ἡ κομπορῆμων ἀγυρτία. Συλλαλητήρια, προκηρύξεις, εὐχαί, ἀποφάσεις καὶ τὰ τοιαῦτα ἐξεπέμποντο αὐτίθεν ὑπὸ τῶν αὐτοκλήτων ἀντιπροσώπων τοῦ δημοσίου φρονήματος

αὐτουργῶν τῶν ἐν ταῖς ἀγυαῖς διαδηλώσεων. Οἱ ἐντεῦθεν ὑποκινηταὶ τῶν τοιούτων καυχώμενοι ἀνεγίνωσκον αὐτὰ ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς βουλῆς μετὰ πικρίας μάλιστα ὡς ἀφορμὴ προβληθέντα τῆς εἰς τὰς ἐναντίας φάλαγγας αὐτομολύσεως βουλευτοῦ τινος. Ἐὰν αὕτη ἦν ἡ ἀληθὴς τῆς λειποταξίας ἀφορμὴ, διατί ἐλείφθησαν ὑπ' ὄψεϊ τὰ συλλαλητήρια τῶν ἀγυῶν καὶ αἱ ἀνώνομοι προκηρύξεις καὶ οὐχὶ τὸ φρόνημα τῶν 1000 πολιτῶν τῶν γνωστῶν ἐπὶ τῆ ἀκεραιότητι καὶ τῶ ἀπαρτιάσει τῶν ὑπογραψάντων τὰ δύο πρὸς τὴν βουλὴν τηλεγραφήματα; διατί λέγομεν δὲν ἐλήφθη ὑπ' ὄψεϊ τὸ φρόνημα τοῦ ἀβυρπυρικοῦ Συλλόγου, ἅτινα ἐνθυμούμεθα μόνον προσεγγίζουσιν τῶν ἐκλογῶν; διατί οὐδεμίαν ἐδώκατε προσοχὴν εἰς τὸ ψήφισμα τοῦ «Συλλόγου τῶν Πολιτῶν»; τοῦ ὁποίου τὴν ἀμεροληψίαν καὶ δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν αὐτῶν ὠμολογήθη;

Μετὰ τὴν ἐν τῷ κυρίῳ ἡμῶν ἀρθρῷ ὁρθοτάτην καὶ ἐμβριθεστάτην ἐπεζήτησιν τῶν ἐπιβαλλομένων νέων φόρων οὐδὲν ὑπολείπεται ἡμῖν νὰ προσθέσωμεν. Δύνασθαι ἐν τούτοις ἀδιστακτικῶς νὰ διαβεβαιώσῃτε τοὺς μετέτερος συμπολίτας ὅτι ἡ Κυβέρνησις συνειδυῖα καὶ τὴν ἐξ ἄλλων κέντρων τῆς Ἑλλάδος ἐκφραστῆσαν γνώμην τῶν ἀμεροληπτῶς μελετησάντων τὰ νέα φορολογικὰ νομοσχεδία. Ἐλαβὲν ἤδη τὴν ἀπόφασιν νὰ τροποποιήσῃ τὸν ἐπὶ τοῦ οἴνου φόρον εἰς τὰ σπουδαιότερα αὐτοῦ μέρη ἤτοι εἰς τὴν ἐπὶ τῆς παραγωγῆς φορολογίαν καὶ εἰς τὴν βεβαίωσιν τοῦ ποσοῦ ὅσον ἀφορᾷ τὸ πρῶτον διάφοροι γινώμαι εἶσιν ὑπὸ μελέτην α) ὁ ἐπὶ τῆς παραγωγῆς φόρος τῶν δύο λεπτῶν νὰ περιορισθῇ εἰς τὸν ἑτέρου ἐνός προσιθεμένου ἐπὶ τοῦ φόρου τῆς καταναλώσεως, β) ἡ καθ' ὅλοκληρίαν ἀφαίρεσις τοῦ ἐπὶ τῆς παραγωγῆς φόρου, γ) αὐξήσις κατὰ 1000 ὀκάδας τοῦ μὴ φορολογητέου οἴνου καὶ δ) νὰ φορολογηθῇ μόνον ὁ εἰς τὰς πόλεις εἰταγόμενος οἶνος τοῦ ἐν τοῖς χωρίοις καὶ ταῖς κωμοπόλεσιν ἀφιεμένου ἐλευθέρου παντός δασμοῦ. Ἐπὶ τοῦ τρόπου τῆς βεβαίωσης προτείνεται ἵνα ἡ Κυβέρνησις ἀρκεσθῇ μόνον εἰς τὰς δηλώσεις τῶν κατόχων οὐχ ἤτιον καὶ περὶ τούτου ὑπεσχέθη ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐξέρῃ ἀπλούστερόν τινα τρόπον. Ἡ οὕτως ὅμως ἢ ἄλλως ἢ ἀντιπολίτευσις σκοπεύει νὰ πολεμήσῃ ἀδυσωπήτως πάντας τοὺς φόρους ἐπαναφέρουσα τὴν περὶ αὐτῶν συζήτησιν καὶ ἀναπτύσσουσα διὰ τοῦ ὑπὸ ἀνάρρωσιν διατελοῦντος ἀρχηγοῦ αὐτῆς ἴδιον πρόγραμμα. Ἐνεκα ὅμως τῶν ἐπενοχρησμένων ἐπὶ τῶν προταθέντων νομοσχεδίων τροπολογιῶν ἢ ὑποβολῆς αὐτῶν εἰς τὴν βουλὴν θὰ βραδύνη εἰσέτι μέχρι τῆς προσεχοῦς ἐβδομάδος. Σήμερον ἡ αὐρὸν ὑποβάλλεται εἰς τὴν βουλὴν νομοσχεδίον μεγάλης ἀξίας καὶ καθ' ἡμᾶς ἀπτόμενον καὶ αὐτῶν τῶν βάσεων τοῦ κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος, τὸ νομοσχεδίον περὶ προσόντων τῶν ὑπαλλήλων ἐν ἅπασιν τοῖς κλάδοις τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας. Τὸ νομοσχεδίον τούτο ἀφοῦ ἐμελετήθη ἐμπεριστατωμένως ἐν ὑπουργικῷ συμβουλίῳ ἐδόθη μετέπειτα πρὸς μελέτην καὶ εἰς τὴν ὀλομέλειαν τῶν νομικῶν συμβούλων καὶ οὕτως ὅσω τὸ δυνατόν πληρέστερον καταρτισθὲν ὑποβάλλεται ἤδη εἰς τὴν βουλὴν. Ποσοσχεῶς πλείονα, Κ. Θ. Π.

Φορολογία τοῦ Οἴνου.

Οἱ ἐπ' ἐσχάτων ὑποβληθέντες εἰς τὴν Βουλὴν ὑπὸ τῆς ἡμετέρας Κυβερνήσεως φορολογικὸι νόμοι πρὸς ἐπιψηφίσαι, σπουδαῖα, ὡς γνωστὸν, ἡ γειραν ἀμφισβητήσεαι περὶ τῆς φύσεώς των, ἐν τὸς δὲ καὶ ἐκτός τοῦ βουλευτηρίου πολλὰ ἐρρέθησαν καὶ ὑπὲρ καὶ κατ' αὐτῶν. Μόνος ὁ ἐπὶ τῶν οἴνων μελετώμενος φόρος ἐπέσυρε τὴν γενικὴν κατὰ κρισιν καὶ μόνος οὗτος οὐδένα εὖρε τὸν ὑπερασπιστήν. Εἶναι ἀξίον παρατηρήσεως ὅτι πλὴν τῶν κατὰ τῶν φόρων ἐν γένει ἐξαναστάντων καὶ οἱ θελήσαντες νὰ διευκολύνωσι τὸ ἔργον τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν ἐπιβολὴν τῶν ἐκτάκτων ἐκεῖνων φόρων καὶ ὅποσδήποτε ἐκφράσαντες περὶ αὐτῶν εὐνοϊκὴν γνώμην, δὲν ἐδυνήθησαν νὰ μὴ κάμωσι

σι ῥητὰς ἐπιφυλάξεις ὅσον ἀφορᾷ τὸν φόρον ἐπὶ τοῦ οἴνου, ὃν ἐκρίναν ἐν ἐκφραστικῇ ὁμοφωνίᾳ, καὶ βαρῶν καὶ καταθλιπτικῶν καὶ ἀνισον καὶ ἀδικον. Τὴν τοιαύτην ὁμοφώνον γνώμην τοῦ τρόπου καὶ τὴν πάνδημον, ὡς εἰπεῖν, περὶ τοῦ φόρου τούτου ἐκφράσιν αὐτοῦ, κατ' οὐδένα τρόπον δύνανται ἡ κυβερνήσις καὶ ἡ βουλὴ νὰ πασιδῶσι καὶ σχεδὸν εἶναι βέβαιον ὅτι κατὰ τὴν εἰδικὴν συζήτησιν τοῦ σχετικοῦ νομοσχεδίου, θέλουσιν ἐπιφέρει τροποποιήσεις καθιστώσας τὸν φόρον ἐκεῖνον ὀλιγώτερον βαρῶν καὶ ἐπαχθῆ, πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ τε δημοσίου θησαυροῦ καὶ τῆς μεγάλης τάξεως τῶν παραγωγῶν.

Ἴνα διευκολυνθῇ τὸ ἔργον τοῦτο τῆς βουλῆς καὶ τῆς Κυβερνήσεως δέον ἐξ ὅλων τῶν ἀμπελοφόρων ἐπαρχιῶν τοῦ Κράτους νὰ καταδειχθῶσι τὰ ἐλαττώματα τοῦ φόρου τούτου καὶ νὰ προταθῶσιν αἱ εὐκαταῖαι τροποποιήσεις, ἵνα κατὰ τὴν συζήτησιν καὶ ἐπιψηφίσιν τοῦ νόμου ληφθῇ ὑπ' ὄψεϊ ἡ γνώμη τοῦ τόπου καὶ τὰ πορίσματα τῆς πείρας τῶν πρακτικῶν.

Τὸ ἐφ' ἡμῖν ζητήσαντες τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου γνώμην γνωστῶν καὶ ἐντίμων συμπολιτῶν, δυναμένων νὰ κρίνωσιν ὁρθῶς ἐπὶ ἀντικειμένων παρομοίας φύσεως, ὑποβάλλομεν σήμερον παρατηρήσεις τινὰς ἐπὶ τοῦ φόρου τοῦ οἴνου, εὐελπιζόμενοι ὅτι καὶ αὗται μετὰ τῶν ἄλλοθεν ἐξενοχουμένων, δὲν θέλουσι παροραθῆναι κατὰ τὸν καταρτισμὸν τοῦ σχετικοῦ νόμου.

Ὡς γνωστὸν, κατὰ τὸ περὶ φορολογίας τοῦ οἴνου νομοσχεδίον, ἐπιβάλλεται ἐπὶ τοῦ οἴνου διπλοῦς φόρος ὁ ἕγγειος λεπτὰ δύο κατ' ὀκάδας καὶ ὁ τῆς καταναλώσεως λεπτὰ τρία, σκοπῶν οὕτω ὁ νομοθέτης νὰ κατανεμῇ τὸν φόρον μεταξὺ τοῦ παραγωγέως, ὅστις ὡς τοιοῦτος πάντως δέον νὰ φορολογηθῇ, καὶ τοῦ καταναλωτοῦ ὅστις ἐπίσης ποιούμενος χρῆσιν σπουδαίου στοιχείου τῆς ὑπάξεως του δέον νὰ μὴ ἀφεθῇ ἀφορολόγητος. Διὰ τῆς κατανομῆς ταύτης τοῦ φόρου εἰς δύο τάξεις ἀρκοῦντως ἐξεδήλωσαν ὁ νομοθέτης τὴν γνώμην του ὅτι βαρῶς ἠθέλην εἶσθαι ὁ φόρος οὗτος ἐπὶ πίπτων ὀλοκληρῶς ἐπὶ τοῦ ἐνός μόνου, εἴτε δηλονότι ἐπὶ τοῦ παραγωγέως, εἴτε ἐπὶ τοῦ καταναλωτοῦ, καὶ τὸν διενειμε σχεδὸν ἐξ ἴσου μεταξὺ αὐτῶν. Ἀλλὰ δὲν ἀρκεῖ πάντοτε ὁ ὑπὸ τοῦ νόμου προσδιορισμὸς ἐπὶ τίνα βαρῶν ὁ φόρος, ἵνα καὶ πράγματι οὗτος καταβάλλεσθαι ὑπὸ τοῦ ἐπὶ νόμου ἐνδεικνυομένου τὴν καταβολὴν τοῦ φόρου ὀρίζουσιν ἄλλαι περιστάσεις, διαφεύγουσαι τὴν πρόνοιαν τοῦ νόμου, καὶ δυστυχῶς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὁ ἐπὶ τοῦ οἴνου φόρος ἐπιπίπτει ὀλοκληρῶς ἐπὶ τοῦ παραγωγέως, ὅστις ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀναμφισβητήτως φορολογεῖται βαρῶς καὶ δυσαναλόγως πρὸς τὸ ἐν γένει σύστημα τῆς παρ' ἡμῖν φορολογίας. Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ καταδειχθῇ ὅτι φόρος ἕ λεπτῶν κατ' ὀκάδας ἐπὶ τοῦ οἴνου εἶναι σχεδὸν διανομὴ τοῦ εἰσοδήματος μεταξὺ τοῦ παραγωγέως καὶ τοῦ δημοσίου καὶ οὐσιωδῶς μέλλει νὰ ἐπιδράσῃ ἐπὶ τῆς παραγωγῆς τῆς ἀμπελοουργίας, ἧτις ἀποτελεῖ παρ' ἡμῖν ἕνα τῶν σπουδαιότερων κλάδων τῆς ἐθνικῆς δραστηριότητος καὶ φιλοπονίας.

Ὅτι ὁ ἐπὶ τῆς καταναλώσεως φόρος ὡς καὶ ὁ ἕγγειος θέλουσι πέσει ἐπὶ τοῦ παραγωγέως εἶναι βέβαιον, ἀποδεικνύεται ὡς ἐκ τῶν ὅρων ὑπ' οὓς κατὰ τὸ πλεῖστον ὁ οἶνος παρασκευάζεται καὶ ἐναποταμιεύεται ἐν Ἑλλάδι. Ὁ οἶνος παρ' ἡμῖν, ἐκτός ἐλαχίστου, δὲν ἐξάγεται, οὐδὲ καὶ μεταφέρεται ἀπὸ τόπου εἰς τόπον ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ἀκινδύνως, δέον δὲ νὰ καταναλωθῇ ἐπὶ τόπου ἐν τῷ ἐτους τῆς παραγωγῆς του, διότι ἡ ἀναλλοίωτος διάρκεια αὐτοῦ πέραν τοῦ ἔτους τούτου εἶναι λίαν προβληματικὴ. Ἡ τιμὴ ὅθεν αὐτοῦ ὀρίζεται μόνον ἐκ τοῦ ποσοῦ τῆς παραγωγῆς καὶ ἡ κατανάλωσις ἐκ τῆς τιμῆς. Διὰ νὰ καταναλωθῇ ἐπὶ τόπου καὶ ἐν τῷ ἐτους μέγα ποσὸν οἴνου, δέον νὰ προσφερθῇ εὐθυνός ἢ τιμὴ δύναται νὰ γῆαι ὑψηλότερα, ὅπότεν τὸ ποσὸν εἶναι ὀλιγώτερον. Ἐὰν ὁ παραγωγέως ἢ ὁ οἰνέμπορος ἐπιμείνῃ, κατὰ τὴν πρώτην περίπτωσιν, εἰς τιμὴν ἀνωτέραν, θέλων οὕτω νὰ συγχύσῃ ἐν αὐτῇ τὸν τῆς καταναλώσεως

φόρον, θά ἴδῃ μέγα ποσὸν τοῦ οἴνου τοῦ ἀκατανάλωτον καὶ συνεπῶς θά ἦναι ἠναγκασμένος νὰ τὸν προσφέρῃ εὐθὺν, ἀναλαμβάνων εἰς ἑαυτὸν καὶ τὸν φόρον τῆς καταναλώσεως ἐν τῇ δευτέρᾳ δὲ περιπτώσει, ἂν δηλ. ὁ οἶνος ἦτο ὀλιγώτερος, δύναται νὰ πωληθῇ κατὰ τι ἀκριβώτερος, τὸ περιπλέον ὅμως ἐκεῖνο τῆς τιμῆς δὲν εἶναι ὁ τῆς καταναλώσεως φόρος, ἀλλὰ δίκαια ἀμοιβή ἀντὶ τῆς στειρότητος τῶν ἀμπέλων καὶ τῆς ὀλίγης παραγωγῆς των, δι' ἣν κατεβλήθησαν αἱ αὐταὶ παραγωγικαὶ δαπάναι καὶ τὸ κεφάλαιον. Ἐπὶ παραδείγματι, ἐν Πάτραις διὰ νὰ καταναλωθῶσι 100, χιλ. βαρέλαι οἴνου δέον νὰ προσφερθῇ εἰς τὴν καταναλωσὶν πρὸς 40 λεπτ. τὴν ὀκάν, διὰ νὰ καταναλωθῶσι δὲ 120 ἢ 140 χιλ. δέον νὰ προσφερθῇ πρὸς λεπ. 32. Τίποτε δὲν ἐπιδραῖ ἐπὶ τῆς τιμῆς, οὔτε παραγωγικαὶ δαπάναι, οὔτε ἐκτακτὰ ἔξοδα κ.τ.λ. ὀλιγώτερον δὲ παντὸς ἄλλου θά ἐπιδράσῃ φορολογία καταναλώσεως οἰαδῆποτε, ἥτις συνεπῶς θέλει ἐπιπέσει ἐπὶ τοῦ παραγωγῆς ἢ τοῦ οἴνεμπορος.

Ἐπὶ τοὺς ὄρους ὅθεν ὑφ' οὗς διατελεῖ παρ' ἡμῶν ἡ οἴνοπαραγωγή καὶ ἡ καταναλώσις, αὗται δὲν δύναται νὰ φορολογηθῶσι κατὰ τὰ γνωστὰ συστήματα ἄλλων χωρῶν, ὅπου ὁ οἶνος ἐστὶν, ὡς διατὰ λοιπὰ ἐμπορεύματα, ἀντικείμενον κερδοσκοπίας θαινοῦσις ἐπὶ εὐρυτάτῳ ἐδάφους καὶ μὴ δεσμευομένης ὑφ' οὐδενὸς μειονεκτήματος. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον εἶναι λίαν ἀδίκον νὰ ζητήται παρ' ἡμῶν ἡ φορολογία τοῦ οἴνου κατὰ τὸ σύστημα τῆς φορολογίας αὐτοῦ εἰς ἄλλας χώρας καὶ πολὺ παράλογον νὰ παραβάλληται ὁ οἴνοπαραγωγὸς ἢ ὁ οἴνεμπορος πρὸς τοὺς ἄλλους βιομηχάνους ἢ ἐμπόρους, καὶ νὰ ζητηθῇ ἡ φορολογία αὐτοῦ κατὰ τοὺς ὄρους τῆς φορολογίας τούτων. Ὁ ἔμπορος πλῶν π. χ. ἐπλήρωσε δι' ἕκαστον αὐτῶν φόρον δρ. μίαν, καὶ ἐκέρδιζε δρ. μίαν· σήμερον πληρῶναι δρ. δύο καὶ κερδίζει αὐθις μίαν, διότι γνωρίζει ὅτι ἡ καταναλώσις θέλει χιλίους πλῶν, ὅτι ἡ πελατεία του δύναται νὰ ἐξοδεύσῃ 100 καὶ τόσους εἰσκαμίζει, στηριζόμενος εἰς τὴν πείραν του. Τὸ ἐμπόρευμά του γενικῶς ὑπερτιμώμενον καὶ μὴ ὑπερβαίνον τὴν συνήθη προσφορὰν, δύναται νὰ καταναλωθῇ σὺν τῷ βάρει τοῦ φόρου καὶ νὰ μὴ μείνῃ εἰς χεῖρας τοῦ ἀδιάθετον. Ἐάν ἦναι ἐπιτετραμμένον νὰ παραβάλλωμεν αὐτὸν πρὸς τὸν παραγωγὸν τοῦ οἴνου, δυνάμεθα νὰ εἰπωμεν ὅτι εἶναι παραγωγὸς κατὰ θέλησιν καὶ καθ' ὑπολογισμὸν, ἐνῶ δ' τοῦ οἴνου εἶναι ἐκ τύχης, ἤρτημένος ἐκ ποικίλων περιστάσεων, μὴδὲ τῶν καιρικῶν ἐξαιρουμένων. Μὴ λησμονῶμεν προσέτι ὅτι κατὰ τὸ πλεῖστον ὁ ἀμπουργὸς ἐν Ἑλλάδι ἐξασκεῖ καὶ ἀγροῖον τινα βιομηχανίαν κατασκευάζων τὸν οἶνον του καὶ μικρὰν ἔμπορὴν πωλῶν αὐτὸν δι' ἴδιον λογαριασμόν.

Παραθέτομεν ἐνταῦθα συνοπτικὴν κατάστασιν τῶν ἐξόδων τῆς παραγωγῆς τοῦ οἴνου καὶ τοῦ προκύπτοντος κέρδους, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δεδομένων τῆς παρ' ἡμῶν ἀμπουργίας καὶ οἰνοποιίας, ἵνα καταδείξωμεν πόσον ὁ φόρος εἶναι βαρὺς καὶ ὅτι πλῆν εἶναι τὸ νὰ φρονῇ τις ὅτι ἡ μεγαλύτερα παραγωγή ἀποζημιώνει τὸν παραγωγὸν διὰ τὴν ἐκπτώσιν τῆς τιμῆς τοῦ οἴνου του, οὕτινος ὁ φόρος δέθνην καὶ τότε πέσει ἐπὶ τοῦ καταναλωτοῦ.

Διὰ τὴν καλλιέργειαν ἐνὸς στρέμματος ἀμπέλου ἀπαιτοῦνται κατὰ μέσον ὄρον δραχμαὶ 40

Ἐάν παραχθῇ κατὰ μέσον ὄρον φορτώματα τέσσαρα (100 ὀκιάδ. σταφυλῶν) ἦτοι οἶνον ὀκιάδας 250 (βαρέλαι 5.)	
Ἐξοδα τρυγητοῦ καὶ μεταφορᾶς τέσσαρας δραχμαὶ κατὰ φόρτωμα	δρ. 16
Ἐνοίκιον οἰναποθήκης πρὸς δρ. 2 κατὰ βαρέλαι	» 40
Ἐνοίκιον οἰνοδοχείων πρὸς 80 λεπτά κατὰ βαρέλαι	» 4
Φυσικὴ μείωσις (φύρα) 4 0/10	» 4
Ἀντιμισθία πωλητοῦ 1,25 κατὰ βαρέλ.	» 6 25
Ἐγγειος φόρος πρὸς 2 λεπτά κατ' ὀκάν.	» 5
Φόρος καταναλώσεως πρὸς 3 λεπτά	7 50

ἦτοι ἐν ὄλῳ δραχ. 92 75

Ἡ ἀξία τοῦ οἴνου ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, ὡς ἐκ τῆς μικρᾶς παραγωγῆς, δύναται νὰ ἦναι λεπτ. 40 κατ' ὀκάν, οὕτω δὲ ἐξ ἐνὸς στρέμματος ἀμπέλου θά ἐσοδεύσῃ ὁ ἰδιοκτῆτης δραχ. ἑκατὸν, ἐδαπάνησε δὲ δραχ. 92,25, χωρὶς νὰ ὑπολογίσωμεν τόκον εἰς τὴν ἀξίαν τῆς ἀμπέλου, οὐδὲ τὸν τόκον τοῦ πρὸς καλλιέργειαν καταβληθέντος κεφαλαίου.

Ἀλλὰ μὴ ὅταν ἡ παραγωγή ἔσται ἀνωτέρα τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο ἀλλοιοῦται ὑπὲρ τοῦ ἰδιοκτῆτου; οὐδαμῶς.

Ἐπιθέτομεν ὅτι ἕκαστον στρέμμα παράγει ἑπτὰ βαρέλαι:

Ἐξοδα καλλιέργειας	δραχμ.	40
Ἐξοδα τρυγητοῦ καὶ μεταφορᾶς	»	22
Ἐνοίκιον οἰναποθήκης	»	14
Ἐνοίκιον οἰνοδοχείων	»	5 60
Φυσικὴ μείωσις	»	5
Ἀντιμισθία πωλητοῦ	»	8 75
Ἐγγειος φόρος	»	7
Φόρος καταναλώσεως	»	10 50

ἦτοι ἐν ὄλῳ δραχ. 112 85

Ὅποτε λοιπὸν ὡς ἄνω ἡ παραγωγή ἔσται μεγαλειτέρα ἢ τιμὴ τοῦ οἴνου δὲν δύναται νὰ ἦναι ἀνωτέρα τῶν 32 λεπτῶν κατ' ὀκάν καὶ ὁ ἰδιοκτῆτης θά ἐσοδεύσῃ δραχ. 112 καὶ θά μείνῃ μετὰ τὴν ζημίαν τῶν 75 λεπτῶν, τὸν τόκον τῆς ἀξίας τῆς ἀμπέλου του καὶ τὸν τόκον τοῦ πρὸς καλλιέργειαν καταβληθέντος κεφαλαίου του.

Ὅτι ὑπὸ τὸ ἄχθος τῆς φορολογίας ταύτης ἡ καλλιέργεια τῆς ἀμπέλου ἐν Ἑλλάδι ἀπειλεῖται, δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ καταδειχθῇ, διότι ὑπὸ τοιοῦτους δυσχερεῖς ὄρους, οὐδεὶς κλάδος τῆς ἀτομικῆς δραστηριότητος καὶ φιλοπονίας οὐ μόνον νὰ παραχθῇ δὲν δύναται, ἀλλ' οὐδὲ κἂν νὰ ὑπάρξῃ.

Οὐδὲ τὸ ἐπικρατήσαν ἐν τῇ Κυβερνήσει ταμιευτικὸν πνεῦμα ἐξυπηρετεῖ ὁ περὶ φορολογίας τοῦ οἴνου νόμος, ὅπως διεσκεύασθη. Ἡ εἴσπραξις ἐκ τοῦ φόρου τούτου ἐστὶν ἐλάσσον τῶν προσδοκῶν τοῦ φορολόγου ὑπουργοῦ, διότι ἐνῶ θά καταθλίψῃ δεινῶς μίαν τάξιν ἰδιοκτῆτῶν καὶ οἴνεμπορῶν, θ' ἀφήσῃ πάντῃ ἀφορολόγητον μεγάλην κλάσιν οἴνοπαραγωγῶν, ἀπὸ μάλιστα καταργεῖται ἡ στρεμματικὴ φορολογία. Βεβαίως ἐκ τῶν παραγωγῶν τῶν πόλεων καὶ τῶν ἐναποταμιευθέντων σπουδαίαν τινα κοσότητα οἴνου τὸ δημόσιον θά ἀφαιρέσῃ, ὑπὲρ τὸν τύπον τοῦ φόρου, οὐ μόνον τὸ ἐκ τῆς παραγωγῆς κέρδος ὀλόκληρον, ἀλλὰ καὶ μέρος τοῦ κεφαλαίου τῆς παραγωγικῆς δαπάνης κτλ· χωρὶς νὰ ὑπολογίσωμεν τὰς ἐκ τῆς πολυπλόκου βεβαιώσεως ἐνοχλήσεις, τὰς ἐκ τοῦ ὑπερβάλλοντος ζήλου τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ἢ τῆς ἀπληστίας τῶν ἐνοικιαστῶν. Ἐνῶ δὲ διὰ τῆς καταθλίψεως ταύτης θά ἐξαντληθῇ μία τάξις φορολογουμένων, τὸ δημόσιον ταμεῖον ἐλάττωσιν θέλει εἰσπράξῃ ἐκ τῆς καταθλίψεως ταύτης, διότι τί ἐλπίζει νὰ εἰσπράξῃ τὸ δημόσιον ἐκ τῆς μεγάλης τάξεως τῶν μικροκτηματιῶν τῶν πόλεων καὶ τῆς τῶν χωριῶν, οἵτινες συγκεντροῦν εἰς ἑαυτοὺς τὰ δύο τρίτα τῆς οἴνοπαραγωγῆς; Ὁ νόμος ἐξήρσε τῆς φορολογίας δέκα βαρέλαις ἐξ ἑκάστου τούτων, ἀλλὰ καὶ οἱ παράγοντες πλειότερον, 20—30 βαρέλαις, φρονεῖ τις ὅτι θά ὑποβληθῶσιν εἰς φορολογίαν; Ἡ πονηρία θά ἐξέσῃ τρόπος παντοίους ὅπως παραγωγή 20 καὶ 30 βαρέλων τοῦ αὐτοῦ ἰδιοκτῆτου, παρασταθῇ εἰς τὰ ὄμματα τοῦ φορολόγου ὡς ἀνήκουσα εἰς δύο ἢ τρεῖς συγγενεῖς καὶ φίλους ἀκτήμονας, χαίροντας ἐντούτοις τὸ εὐεργέτημα τοῦ νόμου. Τὸ δημόσιον ὅμως καὶ διὰ τοὺς φορολογουμένους καὶ διὰ τοὺς μὴ τοιοῦτους θά ἔχῃ χρεῖαν πολυωνύμων ὑπαλλήλων οἵτινες ἐν τῇ ἐνασχέσει τῶν καθηκόντων των θ' ἀποβῶσι νέα πηγὴ καταθλίψεων καὶ καταπιέσεων. Καὶ ὁ μὴ φορολογούμενος, ἕνεκα τοῦ μικροῦ ποσοῦ τῆς παραγωγῆς του, θά δεχθῇ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ βεβαιωτοῦ, τοῦ φορολόγου, τοῦ ἐνοικιαστοῦ, θά υποστῇ τὰς ὀχλήρας τῆς σκαιᾶς ταύτης ἐπισκέψεως, τὰς συνεπειὰς τοῦ ταμιευτικοῦ ζήλου τῶν κατωτέρων ὑπηρετῶν τοῦ

δημοσίου θησαυροῦ καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῶν γνωστῶν ἐξείων τῶν ὑπαλλήλων καὶ ἐνοικιαστῶν· ἀλλὰ καὶ ὁ φορολογούμενος τ' αὐτὰ καὶ πλειότερα θά υποστῇ ἐν ὀνόματι νόμου ἄλλοτριου πρὸς τὰ ἔθη τῶν πολιτῶν, δυσκαταλήπτου καὶ ἀπεχθούς. Οὕτω διὰ μὲν τὸν ἀφορολόγητον μικροκτηματιῶν τὸ ἀσύδοτον αὐτοῦ ἔσται δῶρον ἀδωρον, διὰ δὲ τὸν φορολογούμενον ἡ φορολογία αὕτη ἔσται δεινὴ πληγὴ καὶ δέσμευσις τῆς δραστηριότητός του. Τὸ τελικὸν δ' ἀποτέλεσμα εἰσπραξίς μικροῦ ποσοῦ καὶ καθυστερήματα σημαντικά.

Ἀλλὰ μὴ εἶναι εὐχερὴς καὶ ἀδάπανος ἡ κατὰ τὸ νομοσχέδιον διάκρισις τοῦ πρὸς καταναλωσιν προωρισμένου οἴνου, ἀπὸ τῶν διὰ τὴν καλλιέργειαν τῶν κτημάτων ὠρισμένων, ὅστις θά ὑπόκειται εἰς τὸν ἔγγειον μόνον φόρον καὶ ἀπὸ τῶν ἀφιέμενον ἐντελῶς ἀφορολόγητον; Ἡ ταξινόμησις αὕτη ἢ θά ὑποβάλλῃ τοὺς ἰδιοκτῆτας εἰς δαπάναις ποσότητος, ἢ θά δώσῃ χώραν εἰς καταχρήσεις οὐχὶ ἀσημάντους. Ἐναποταμιεύει τις 300 π. χ. βαρέλαις οἴνου· δέκα ἐξ αὐτῶν δέον νὰ μείνωσιν ἀφορολόγητοι, τεσσαράκοντα προωρισμένοι διὰ τὴν καλλιέργειαν τῶν κτημάτων του νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὸν ἔγγειον φόρον καὶ εἰ 250 νὰ ὀρισθῶσι διὰ τὴν καταναλωσιν. Ἡ ὑποχρέωσις νὰ θέσῃ τις τὸν ἀφορολόγητον οἶνον του εἰς ἰδιαιτέραν ἀποθήκην, ἥς τὸ ἐνοίκιον ἔσται πάντως ἀνωτέρον τοῦ φόρου, θά κάμῃ αὐτὸν νὰ ὑποβάλλῃ εἰς φορολογίαν καὶ αὐτὸν καὶ νὰ παραιτηθῇ τοῦ εὐεργετήματος τοῦ νόμου.

Δι' ὄλων τούτων τῶν κατὰ τοῦ φορολογικοῦ νομοσχεδίου ἀντιρρήσεων οἱ ἀμπελοκτῆμονες δὲν ἐνοῶσι νὰ μὴ φορολογηθῶσιν, οὐδὲ νὰ ὑστερήσωσι τῶν ἄλλων βιομηχανικῶν καὶ παραγωγικῶν τάξεων ἐν τῇ εἰσφορᾷ των εἰς τὰ βάρη τῆς πολιτείας· ἐνοῶσι μόνον νὰ μὴ καταθλιθῶσι πέραν τῶν ὀρίων, ἀνευ ὠφελείας τοῦ δημοσίου θησαυροῦ καὶ νὰ ὑποδείξωσι τρόπον φορολογίας των ὀλιγώτερον μὲν ἐπαχθῇ, πλειότερον δὲ ταμιευτικὸν καὶ ὀλιγώτερον ἀπαιτητικὸν εἰς προσωπικὸν πολυώνυμον καὶ τύπους δυσκαταλήπτους καὶ ἀφορήτους.

Ἡ καταργουμένη στρεμματικὴ φορολογία εἶναι δεκτικὴ καλλιέργειας καὶ ἀναπτύξεως καὶ ἐδύνατο μεγάλας προσόδους νὰ ὑποσχεθῇ εἰς τὸ Κράτος. Ἄλλως τε στρεμματικὴ φορολογία ἔχει εὐρυτάτην δικαιολογικὴν βάσιν, ἐντείνει τὴν ἀτομικὴν φιλοπονίαν καὶ δραστηριότητα καὶ παραγάγει τὴν καλλιέργειαν καὶ τὴν βελτίωσιν τῶν προσδοκῶν κτημάτων, ἅτινα λεληθῶτως περιέρχονται εἰς τὰς φιλοπονωτέρας καὶ δεξιωτέρας χεῖρας· Ἐάν τὸ δημόσιον θέλῃ νὰ εἰσπράξῃ ἐκ τῆς φορολογίας τῶν ἀμπέλων, τὸ τετραπλάσιον τῶν τέως εἰσπραττομένων φόρων, ἵνα ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς ἐκτάκτους ἀνάγκας τοῦ Κράτους καὶ φορολογήσῃ ἐν ἴσῃ μοίρᾳ τοὺς ἀμπουργοὺς πρὸς τοὺς λοιποὺς τῆς χώρας παραγωγοὺς, ἀς διπλασιάσῃ κατὰ ποσὸν τὸν ὑπάρχοντα στρεμματικὸν φόρον, ἀς προσθήσῃ τὸ 12 0/10 ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νέου νομισματικοῦ συστήματος, ἀς ἐπιμεληθῇ δὲ πρὸ πάντων τὴν δόλωσιν ἀπασάν τῶν ἀμπέλων καὶ τὴν ἀκριβῆ ταξινόμησιν αὐτῶν· οὐδὲν εἶναι ἀγνωστον ὅτι ἦδη μέγα μέρος τῶν ἐλλήνων ἀμπέλων διατελεῖ ἀδήλωτον καὶ συνεπῶς ἀφορολόγητον, ὅτι αἱ δεδηλωμένοι εἰσι ἐγγεγραμμένοι εἰς τοὺς φορολογικοὺς καταλόγους κατὰ τὸ ἤμισυ ἐλάσσονος ἐκτάσεως τῆς πραγματικῆς καὶ ὅτι ἡ ταξινόμησις αὐτῶν κατὰ ποιότητα ἐγένετο ὑπὸ τὸ κράτος διάφορᾶς ἀκατόνομαστου. Ἀναμφιβόλως ἂν σήμερον τὸ δημόσιον εἰσπράττη ἐκ τῆς στρεμματικῆς φορολογίας τῶν ἀμπέλων τῆς περιφέρειας Πατρῶν 30 μόνον χιλ. δραχ. ἐπιμελούμενον τῆς φορολογίας ταύτης κατὰ τὰ ἄνω εἰρημένα, θέλει εἰσπράξῃ 400 χιλ. καὶ ἴσως πλειότερον. Οὐδὲ εἶνε ἀπαρχῶν λόγος πρὸς ὑποκατάστασιν τῆς φορολογίας ταύτης, τόσον ἀπλῆς καὶ πανταχοῦ παραδεδομένης, διὰ τῆς νέας πολυπλόκου φορολογίας τῶν ἀμπέλων, τὸ ἀδύνατον τῆς ἀνελλιπούς βεβαιώσεως τῶν φορολογητέων ἀμπέλων καὶ ἡ δυσκολία τῆς ἀκριβοῦς ταξινόμησεως αὐτῶν, διότι τοῦτο μαρτυρεῖ

τελείαν διαχειριστικήν άνικανότητα παρ' ἡμῖν και δύναται τις νά εἴπῃ ὅτι δικαίως τὸ κοινὸν μετὰ δυσπιστίας και γογγυσμοῦ ὑποκύπτει εἰς τοὺς νέους φόρους

Ἄλλ' ἂν ἡ ἡμετέρα Κυβέρνησις ἀποκρούει ἀπολύτως τὸν στρεμματικὸν φόρον και θέλει νά ἐμμεῖνη εἰς τὰς ἀρχάς και τὴν θάσιν τοῦ εἰσασθέντος Νομοσχεδίου, εἴτε ἐκ πεποιθήσεως, εἴτε ἐκ φιλοτιμίας και ἐπὶ τούτου ἡ νοημονεστερά τάξις ὑποδεικνύει τροποποιήσεις σωτηρίας.

Ἄς ἀρκεσθῆ ἡ Κυβέρνησις εἰς μόνον τὸν ἔγγειον φόρον τῶν λεπτῶν δύο κατ' ὄκταν, χάριν δὲ τῆς ἀπλοποιήσεως τῆς ὑπηρεσίας, πρὸς ἀποφυγὴν καταχρήσεων και προβιθασμῶν τοῦ εἰσπρακτέου ποσοῦ, ἃς μὴ ἐξαίρεση τούτου οὐδὲ τὰς 500 ὀκάδας τοῦ Νομοσχεδίου. Ὑπὸ τοὺς ὅρους τούτους ἡ εἰσπραξις τοῦ δημοσίου τετραπλασιάζεται, διότι σήμερον εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν Πατρῶν, κατὰ τὰ ταμιακὰ βιβλία, ὁ ἐκ τῶν ἀμπέλων φόρος ἐπὶ 100 χιλ. βαρελῶν ἀποδίδει εἰς τὸν δημοσίον ταμεῖον 30 μόνον χιλιάδας δραχ. ἐνῶ διὰ μόνου τοῦ ἐγγείου φόρου τοῦ νομοσχεδίου, ἐν τῇ γενικότητι αὐτοῦ ἐφαρμοζομένου, θὰ πραγματοποιηθῆ ἔσοδον 100 χιλ. δραχ. και πλέον, χωρίς νά ἐπιβάλλῃ εἰς τὸν δημοσίον τὴν ὑπηρεσιακὴν δαπάνην τῆς βεβαιώσεως, τοὺς ιδιώτας εἰς διατυπώσεις ὀχληρὰς και ἐπιζημίαις νά μὴ ἀνοιχθῆ δὲ τὸ στάδιον εἰς καταχρήσεις και καταθλίψεις κακομαθημένων κατωτέρων ὀργάνων. Ὁ τριπλασιασμός δὲ και ὁ τετραπλασιασμός φόρου ἐπιβαρύνοντος ἀντικείμενον οὐσιώδες τῆς ὑπάρξεως τοῦ ἀτόμου και ἰδία τοῦ ἐργάτου, οἷον ἐστὶν ἐν Ἑλλάδι ὁ οἶνος, δὲν εἶναι μικρὰ εἰσφορά εἰς τὰ βάρη τῆς πολιτείας, οὐδὲ δυσαναλογία πρὸς τὸ ἐν γένει φορολογικὸν σύστημα τοῦ τόπου.

Πεποιθῆμεν ὅτι ἡ Βουλὴ συζητοῦσα τὸν φόρον τούτον δὲν θὰ παρίδει τὰς εὐλόγους και δικαίας παρατηρήσεις τῶν φορολογουμένων και ἐπιψηφίζουσα αὐτὸν θὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν τὸ ἀληθὲς συμφέρον τοῦ δημοσίου και τῶν ιδιωτῶν.

Πτωχοκομεῖον Πατρῶν «ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ»

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ ἐνταῦθα Πτωχοκομείου θελοῦσα νά δώσῃ ἐλαφρὸν τι ἔργον εἰς τινὰς ἐν τῷ καταστήματι διατιωμένους ἀπόρους, πρὸς ἀσχόλησιν και ἀναψυχὴν τῶν, νά χρησιμοποίησιν δὲ τὸ προῖον τῆς ἐργασίας ταύτης ἐπ' ὠφελείᾳ ἄλλου ἐνταῦθα φιλανθρωπικοῦ ἰδρύματος και τῆς ἀπόρου τάξεως, παρακαλεῖ τοὺς συμπολίτας ἡμῶν και ἰδία τὰς φιλανθρώπους Κυρίας τῆς πόλεώς μας, νά ἐξαποστείλωσι και ἐξακολουθῶσιν ἐξαποστέλλουσαι εἰς τὸ Κατάστημα τοῦ Πτωχοκομείου τὰ παλαιὰ και ἐφθαρμένα λινὰ ὑφάσματα, ἅτινα θέλουσιν ἀποσυντίθεσθαι εἰς μοτὸν (ζαντόν) και θέλει ἀποστέλλεται εἰς τὸ ἐνταῦθα Νοσοκομεῖον και παρέχεται δωρεάν εἰς πάντα ἀπορον ἔχοντα ἀνάγκην αὐτοῦ τὸ περισσεύμα δύναται νά διατίθεται ὑπὲρ τοῦ Πτωχοκομείου. (Ἐκ τοῦ Γραφείου τοῦ Πτωχοκομείου.)

ΔΙΑΦΟΡΑ

Κατὰ τὸ παρελθὸν δεκαήμερον δὲν ἔλαβε χώραν ἐνταῦθα κανὲν νέον συλλαλητήριον ἢ ὑπαίθριος συνάθροισις πρὸς κατάκρισιν τῶν νέων φόρων. Ἡ κατὰ τῶν φορολογικῶν μέτρων τῆς Κυβερνήσεως ἐξαφίσι διατελεῖ εἰς ὕψους ἴσως συνεχῆ εἰς τοῦτο ὁ ἐπικρατήσας κατ' αὐτὰς ψυχρὸς και βροχερὸς καιρὸς.

Ἄξιότιμος συμπολίτης και φίλος πληροφορεῖ ἡμᾶς ἐν ἀναγκαίῃ ὅτι ἐπιστευθεὶς τυχαίως τὸ ἐνταῦθα Δημοτ. Ἐρεφοκομεῖον παρετήρησεν ὅτι τὸ κατάστημα τούτου δὲν διαπρέπει ἐπὶ καθαριότητι και τάξει και ὅτι πολλὰ ἄλλα μαρτυροῦσιν ἐν αὐτῷ περὶ τῆς πλημμελείας τῆς διευθύνσεώς του. Συνιστῶμεν ὅθεν πλείοτεράν μέμνησαν περὶ τὴν διοίκησιν και ἐπιβλέψιν τοῦ φιλανθρωπικοῦ τούτου ἰδρύματος και πλείοτεράν

στοργὴν πρὸς τὰ ἀτυχῆ ἐκεῖνα πλάσματα ἅτινα σκληρὰ μόρμα ἐνεπιστεύθη εἰς τὴν φιλανθρωπιαν ὄλων ἡμῶν.

— Δυστυχῶς κατ' αὐτὰς ἔχομεν εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν πολλὰ κρούσματα διφθερίτιδος. Ὁ Θεὸς γένοιτο ἤλεος πρὸς τὰς τρυφεράς ὑπάρξεις και εἰς τοὺς καταπονημένους γονεῖς,

— Τὴν περὶ τοῦ ἐνταῦθα ἀντεισαγγελείως τῶν Πρωτοδικῶν κ. Ἡλ. Κατσαοῦνη γνώμην τοῦ φίλου Βουλευτοῦ Καλαβρύτων κ. Φωτῆλα, ἣν διετύπωσεν οὗτος ἐνώπιον τῆς Βουλῆς ἐν ἐπερωτήσῃ, οὐδεὶς συμμερίζεται ἐνταῦθα, ὅπου ὁ κ. Κατσαοῦνης πρὸ πολλοῦ ὑπηρετεῖ και ἡ καλλιότης και ἀμερόληπτος ὑπηρεσία του ἐδοκιμάσθη πολυτρόπως. Εἰς τοὺς παρακολουθοῦντας παρ' ἡμῖν τὴν δικαστικὴν κίνησιν ἄπορον ἐφάνη πῶς ὁ νοήμων βουλευτὴς ἀφῆθη νά παρασυρθῆ ἐπὶ τοσοῦτον, ὥσε ν' ἀδικήσῃ καιρίως ἐπάλληλον χρηστὸν και ὑπέρτερον τοῦ νόμου ἀέριαιον, ἄξιον δὲ πάσης ἐνθαρρύνσεως και τὴν ἰδίαν νοημοσύνην ἥτις ἔπρεπε νά διῶδῃ ἐν τῷ χαρακτῆρι και τῇ συμπεριφορᾷ τοῦ κ. Κατσαοῦνη μᾶλλον σκαιὰν τινὰ και ἀπότομον ἀφοσίωσιν εἰς τὸ καθῆκον και ἀκαμψίαν περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν αὐτοῦ, ἢ ἰκανότητα πρὸς τὸ μισαρῶτερον ἐγκλήμα τῆς δωροληψίας.

— Εἰς τοῦ ἀξιότιμου φίλου Βουλευτοῦ Πατρῶν, κ. Κοντογούρη τὴν σαφῆ ἀπολογία, ἣν ἐν ἀρχῇ δημοσιεύομεν σήμερον, θὰ ἐπιφέρομεν παρατηρήσεις τινὰς εἰς τὸ ἐπόμενον.

— Χθὲς τὸ ἔσπερας ἐν τῷ διαδρόμῳ τοῦ θαλάτρου ἀστυνομικὸς τις κλητῆρ Ἀθ. Μπρακατσάνοπουλος ἐτραυματίσθη κατὰ τὴν κεφαλὴν διὰ τοῦ ξίφους τοῦ συμπολίτην τινὰ. Ἀλγερινὴν ἐνεποίησε τὸ γεγονός τούτο ἐντύπωσιν και ἐπεκύρωσε, χιλιεστὴ αὕτη ἀπόδειξις, ὅτι ἡ ἀστυνομία ἡμῶν εἶναι ληστρική. Ἡ τόσον ἀγρία αὕτη ἐπιθεσις τοῦ κλητῆρος ἦτο ἀπάντησις πρὸς τὸν συμπολίτην, παρατηρήσαντα αὐτῷ ὅτι δὲν δύναται ν' ἀπαγορεύῃ τὸ καπνίζειν εἰς ἄλλους, ἐνῶ αὐτὸς φέρει εἰς τὸ στόμα αἰγάρον; διότι οὕτω ὁ κλητῆρ ἐκεῖνος ἐπετέλει τὸ καθῆκον του. Ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ εὔρε τὴν πρὸς βελτίωσιν τῆς ἀστυνομίας ἡμῶν αἰτηθεῖσαν δαπάνην ὑπερβολικὴν, ἃς καμαρώνῃ ἤδη τοὺς κλητῆρας τῆς. Ἄν ὑπάρχῃ περιττὴ δαπάνη εἶναι ἡ κατασπαλλομένη ἤδη διὰ τοιαύτην ἀστυνομίαν.

— Ὁ κάλλιστος ἡμῶν συμπολίτης κ. Δημ. Σαλταφέρας, ἔμπορος, ἀπέστειλε προχθὲς εἰς τὸ ἐνταῦθα Πτωχοκομεῖον περὶ τὰς τριάκοντα ὀκάδας κασμερίου καλοῦ και θερμοῦ, διὰ νά χρησιμεύσῃ εἰς ἐνδυμασίαν τῶν ἀπόρων. Φιλάνθρωπος πρόνοια ἐπερχομένη ἐν καταλλήλῳ ὥρᾳ και μαρτυροῦσα περὶ τῶν αἰσθημάτων τοῦ δωρητοῦ. Τὸ Πτωχοκομεῖον δὲν γνωρίζει ἤδη τὸ πρῶτον τὴν φιλανθρωπίαν τοῦ κ. Σαλταφέρα, διότι και ἄλλοτε ἀνεγράψαμεν τὸ ὄνομα του συνδεδόμενον μετ' ἄλλων δωρεῶν.

— Ἀντὶ τοῦ παραιτηθέντος μέλους τῆς Διοικητικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Πτωχοκομείου κ. Ἀλ. Μαργαρίτου ἐκλήθη εἰς τὴν ἐπιτροπεῖαν ὁ κ. Νικολ. Βενετσανόπουλος φαρμακοποιός, ὅστις ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του μετὰ τῆς διακρινοῦσης αὐτὸν πάντοτε ἀγάπης εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν. Εἰς τὸν κ. Βενετσανόπουλον ἀνετέθησαν ὑπὸ τῶν συναδέλφων του τὰ ἔργα τοῦ Ταμείου τοῦ Καταστήματος.

— Ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἡμετέρων ἀναγνώστριά, εἰς τὴν ἀνω δημοσιευομένην ἐπίκλησιν τοῦ Πτωχοκομείου μας, ἥτις δίδει αὐταῖς ἀφορμὴν νά ἐπιδείξωσι τὴν ἑαυτῶν φιλανθρωπιαν και τὴν πρὸς τὸ κατάστημα τούτου στοργὴν τῶν μεθ' ἡς τὸ περιέβαλον πάντοτε.

— Δὲν εἶνε ζήτημα σήμερον ὅτι τὸ ἀκτοπλοϊκὸν ἐμπόριον παρ' ἡμῖν διὰ τῆς πολλαπλασιασσεως τοῦ ἀτμοῦ και τῶν ἀκτοπλοϊκῶν προσεγγίσεων περιήλθεν ἀπὸ τῶν ἰστιοφόρων εἰς τὰ ἀτμόπλοια. Καὶ ἐν τούτοις οἱ τελωνιακοὶ μας ἐπάλληλοι φαίνονται οἷον ἀγνοοῦντες τούτο. Ἐξηγουόμεθα. Ὅσακις ἰστιοφόρον τι προσεγγίσῃ εἰς τὸν λιμένα μας φέρον ἐκ τῶν ἐντὸς τοῦ Κράτους φορτίον τι ἔστω

και ἐλάχιστον, ὁ κ. Τελωνῆς ἐκδίδει τὴν κατὰ νόμον ἀδειαν ἐκφορτώσεως, δυνάμει τῆς ὁποίας παρίσταται κατὰ τὴν ἐκφόρτωσιν ὁ ἀρμόδιος τελωνοφύλαξ. Ὁ νόμος βεβαία εἶνε ὁ αὐτὸς και ἐν τούτοις οὐδεμία ἀδεια ἐκφορτώσεως και οὐδεὶς κατὰ συνήθειαν τελωνοφύλαξ ἐπιστατεῖ ἐπὶ τοῦ μεταφορικοῦ ἐμπορίου τοῦ γενομένου διὰ τῶν καθ' ἡμέραν ἀφικνουμένων ἀκτοπλοίων, τὰ ὁποῖα συγκριτικῶς ἔχουσι ποσὰ ἐμπορευμάτων μέγιστα πολλῆς, τῶν ὁποίων τὸ ἀκριβὲς ποσόν, συμμέρον ἔχει και ὁ λιμὴν και ὁ δῆμος νά πιστοποιῆ. Νομίζομεν ὅτι δὲν δύναται νά ὑπάρξῃ οὐδεμία σπουδαία και λογικὴ ἀντίρρησης κατὰ τοῦ μέτρου τούτου ἐπεκτεινομένου και ἐπὶ τῶν ἀκτοπλοίων τῶν ὁποίων αἱ φορτωτικαὶ πολὺ ἀπέχουσι νά ἦνε τὸ ἀκριβὲς ποσόν τῶν ἐμπορευμάτων. Πιστεύομεν ὅτι ὁ κ. Τελωνῆς ἐν τῷ δικαίῳ και τῷ καθήκοντί του, θὰ ἐξουμοίωσῃ τὰ ἀτμόπλοια πρὸς τὰ ἰστιοφόρα, διὸ και νομίζομεν περιττὸν νά ἐπῶμεν ἐπὶ τοῦ παρόντος πλείονα. *

Γνωστοποιούμεν ὅτι, τὸ ἀπὸ δεκάτης Αὐγούστου τοῦ ἐτους 1865 και ὑπ' ἀριθ 1226 ἐταιρικὸν Συμβόλαιον τοῦ ποτῆ Συμβολαιογράφου Κωνσταντίνου Α Μπαγδάνου, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἀδελφοὶ Παπαγιαννόπουλοι» θεωροῦμεν δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ 12324 συμβολαίου τοῦ Συμβολαιογράφου Ἰωάννου Παναγιώτου, διαλελυμένον, και πᾶσα πράξις ἐπ' ὀνόματι τῆς ἐταιρίας θεωρεῖται ἄκυρος και οὐδόλως ἐπιβαρύνει τοὺς συνεταιρούς

Λίγιον τὴν 6 Νοεμβρίου 1882.

Α. Παπαγιαννόπουλος

Γ. Παπαγιαννόπουλος.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Ὁ Ἰω. Μπονέλης ἐκόμισεν εἰς τὸ κατὰ τὴν ἑδὸν Κορίνθου και παρὰ τὴν οἰκίαν Ἐμμ. Σπυροπούλου ἐργαστήριόν του, πλάκας ἐκ λιθόρου, μάρμαρα παντὸς εἶδους, δι' ἐπιστρωσιν ἐκκλησιῶν, οἰκίων, δι' ἐπικαλύματα τραπέζων, κομῶν κ λ π. ἡ ἐργασία δὲ διεξάγεται ὑπ' ἀρίστων τεχνιτῶν Ἑλλήνων και Ἰταλῶν και ὁ ἐργασασιάρχης ὑπόσχεται, καλλιτεχνίαν, ἀκριβείαν, ὑλικὸν ἀρίστην ποιότητα και τιμὰς συμφερούσας. Μαρτυροῦσι δὲ τὴν ἀλήθειαν τῶν λεγομένων αἱ ἐκτελεσθεῖσαι ἐνταῦθα ἐργασίαι εἰς τὰς νεοδημητέους οἰκίας τῶν κ. κ. Δ. Φραγκοπούλου και Α. Κόλλα.

Τὸ χοροδιδασκαλεῖον τοῦ κ. Ἀναστασίου Κουφοπούλου μετεφέρθη κάταθεν τῆς Νομαρχίας και ἀπέναντι τῆς οἰκίας τοῦ κ. Δάρα, εἰδοποιεῖται συνάμα τὸ κοινόν, ὅτι ἐν αὐτῷ διδάσκονται και νέοι χοροί.

Μαθητὴς τῆς τρίτης τάξεως τοῦ γυμνασίου ζητεῖ προγυμνάσεις. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ Τυπογραφεῖον μας.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΓΡ ΦΩΝ

ΕΝ ΤΗ ΒΥΑΓΓΕΛΙΚΗ ΑΙΘΟΥΣΗ

Παρὰ τῇ πλατείᾳ «Γεωργίου» ἀνω τοῦ βαφείου Βαρθολομαίου Βιτάλη

Κατὰ Κυριακὴν 3—4 μ. μ.

Κατὰ Πέμπτην 8—9 μ. μ.

ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΜΟΥ ΣΙΚΟΝ Ὁ ΑΜΦΙΩΝ

Γνωστοποιεῖται ὅτι ἐν τῷ ἀνωτέρῳ Μουσικῷ Σχολεῖῳ δίδονται μαθήματα Μουσικῆ ἐπὶ κλειδοκουμβάλου, φίζαρμόνικα, βιολίου και κιθάρας και εἰς παιδία ἡλικίας δέκα ἐτῶν και ἀνω, ἐπι δὲ και φωνικῆς μουσικῆς.

Ἐν Πιάτραις τῇ 15 Νοεμβρίου 1882.

Ὁ Διευθυντὴς

ΣΠΥΡ. ΜΠΙΤΣΗΣ.